

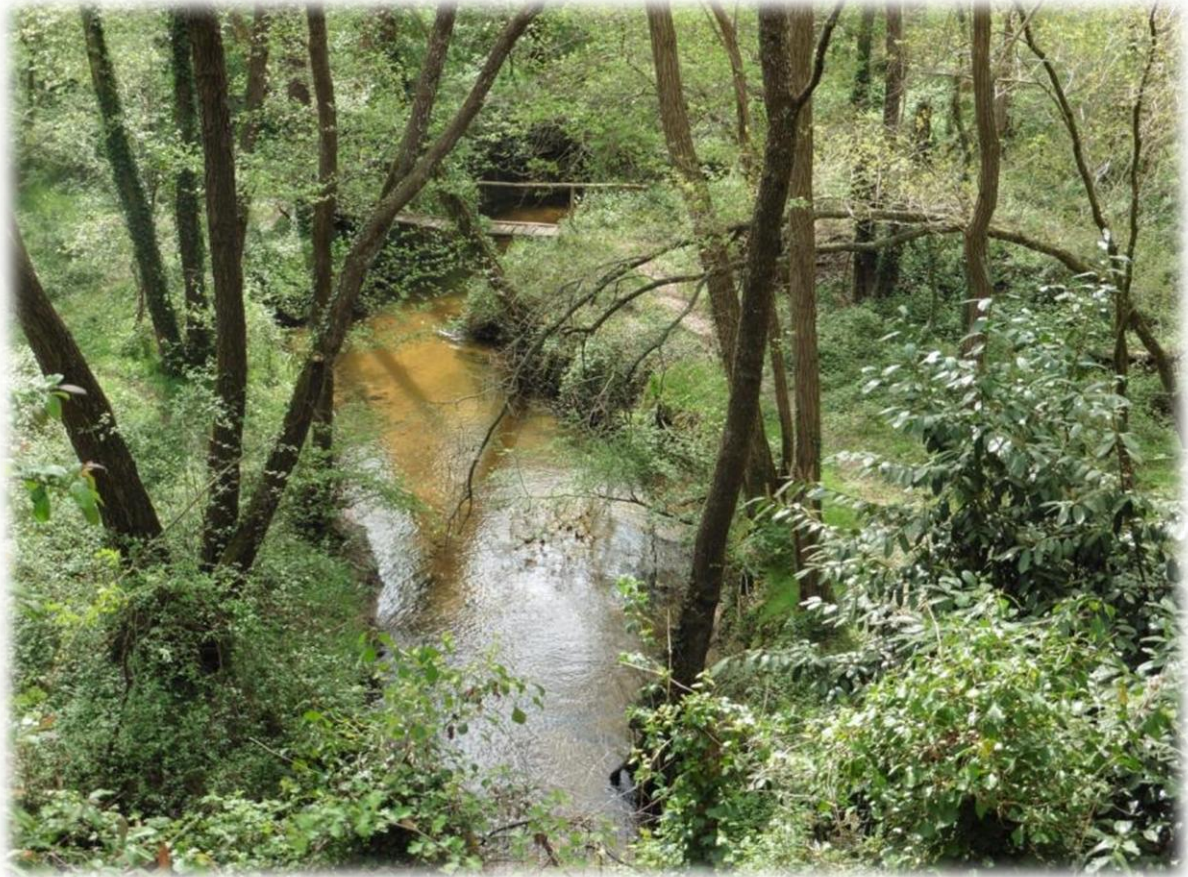

Hoe groter de schelp hoe beter de pelgrims zich van ver lieten herkennen. Een bijkomend voordeel van het dragen van de schelp was dat struikrovers al vlug pelgrims met rust lieten want pelgrims hadden toch niets waardevols bij zich.

Uiteindelijk werd er dan algemeen gekozen voor de huidige sint-jakobsschelp omdat dit een grote en robuuste schelp is en in vele zeeën terug te vinden is.

Feit is dat vandaag de schelp het symbool is van de bedevaarders. Die schelpen zijn herkenningspunten om wegen of logies aan te duiden. Kerken, kapellen en andere locaties die belangrijk zijn voor de bedevaarders dragen ook de St-Jacobsschelp. Naast het pelgrimspas is de schelp het tweede belangrijkste dat een pelgrim bij zich draagt.

Wat betekent Santiago de Compostela? St-Jacob betekent in het Spaans 'Santiago' en 'Compost(ela)' zou een afgeleide zijn van begraafplaats. Vandaar de naam Santiago de Compostela. Eerst was er de basiliek en later werd er een stad rond gebouwd die de naam Santiago de Compostela draagt.

We kunnen vandaag terecht in een refuge van de Vrienden van Sint-Jacobus. Het is een onbemande refuge. De sleutel dien je af te halen in de plaatselijke herberg.

In de frigo staan twee emmers met confit de canard voor de pelgrims. Ik kende het gerecht niet maar in zuid-west Frankrijk is het een welbekende streekspecialiteit. Het zijn eigenlijk allemaal eendebouten die in vet worden bewaard.

Confit de canard wordt in Frankrijk aanzien als eten voor de armen. De botten worden langzaam in hun eigen vet gegaard waarna ze in datzelfde vet in een emmer of blik lang bewaard kunnen worden.

Vroeger werd het vlees op deze manier ingemaakt uit noodzaak, tegenwoordig slechts nog voor de smaak.

Er is de refuge waar wij gelogerd zijn maar als deze refuge volzet is kan de pelgrim altijd nog terecht in de gemeentelijke gîte.

Er zijn nog andere pelgrims aangekomen in de refuge. Toevallig is er een kok bij die voor alle pelgrims confit de canard zal maken. Terwijl ze hiermee bezig zijn verken ik het stadje.

Met vereende krachten wordt er noest gewerkt aan de maaltijd. Ik dien niet mee te helpen, er is volk genoeg. Ik heb dan als tegenprestatie voor de wijn gezorgd.

De refuge is goed uitgerust. Er is internet, televisie, wasmachine en droogkast. Er is plaats voor acht pelgrims.

Zaterdag 25 april 2015

- Van : Roquefort
- Naar : Mont-de-Marsan
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 31 km
- Duur : 8 uur

Alle pelgrims samen aan de ontbijttafel. Na het ontbijt wordt de refuge door de pelgrim uiteraard proper achtergelaten.

Het heeft de voorbije nacht flink geregend en ook vandaag geven ze af en toe wat regen. Ik bevind me nu in het departement Landes. Vroeger bestond dit gebied grotendeels uit moerassen en heidevelden totdat Napoleon het liet ontginnen en beplanten met pijnbomen.

Moerassen tref ik hier niet meer aan maar heidevelden des te meer. Henri-Pierre was voor mij vertrokken maar is terug verkeerd gelopen. Doordat zijn wandelsnelheid hoger ligt dan de mijne heeft hij mij dan ook op een bepaald ogenblik ingehaald.

Midden in een bos treffen we enkele schuilhutten aan voor de jacht. Er staat ook een installatie voor kleiduifschieten.

Als we in een dorpje komen stopt er plots een wagen naast ons. De bestuurder laat ons weten dat er in de kerk, iets verderop, een halte is voor pelgrims. Het is mij al meermaals opgevallen dat de bewoners rond een camino fier zijn op hun camino en de pelgrims zoveel mogelijk proberen te helpen.

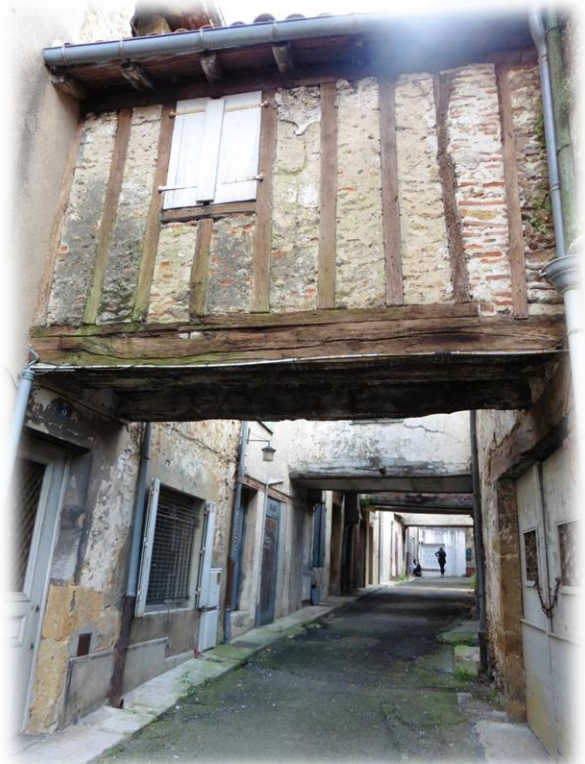
De halte bevindt zich in een zijgebouw van de kerk. Er is eten en drinken aanwezig voor de pelgrims. Het is niet de bedoeling dat de pelgrim hier overnacht maar er is wel een lijst aanwezig van dorpsbewoners en vrijwilligers waar je als pelgrim een beroep kunt op doen indien er een probleem is.

Ik tref hier een aantal kurkeiken aan. Ik had niet verwacht dat er hier kurkeiken zouden groeien.

De kurkeik is een steeds groenblijvende boom die tot 20 meter hoog kan worden. De kurk wordt om de 8 à 10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, voor vloer- en wandbekleding, voor reddingsboeien en natuurlijk voor de afsluiting van flessen.

Het pellen van de schors moet zorgvuldig gebeuren, anders loopt men het risico dat de onderliggende weefsels beschadigd worden en de boom sterft. Het brandhout van de kurkeik wordt ook steeds ontdaan van de kurk. De kurkeik kan 250 jaar oud worden.

Ik eindig vandaag in Mont-de-Marsan. Ik ontmoet er in de plaatselijke refuge alle pelgrims die gisteren ook in de refuge waren maar ditmaal zijn er ook nog twee pelgrims die zich verplaatsen met de fiets, een Duitser en een Engelse.

Mont-de-Marsan is de hoofdstad van de Landes en wordt ook wel eens de beeldhouwstad genoemd omdat er veel standbeelden opgesteld staan in de stad maar er is ook een beeldhouwmuseum dat vrij te bezoeken is.

275 km heb ik afgelegd tijdens deze tocht of een gemiddelde van 30 km per dag. In totaal heb ik nu 2.719 km afgelegd “op weg naar Compostela”.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken. vervolgens de link “GR50+” aanklikken of op www.ludwighaese.be

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto’s : Ludwig D’Haese